

วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านของเด็กไทยผ่านการสอบ PISA

อาจมีหลายคนตั้งคำถามว่า หากต้องการวัดความสามารถในการอ่านของเด็กไทยจะอย่างไรได้บ้าง และมีหน่วยงานใดศึกษารวบรวมไว้หรือไม่ คำตอบหนึ่งที่ผุดขึ้นมาในฉันทน์ของบางคนอาจคิดถึงเรื่องผลการสอบ PISA ซึ่งมีการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการวัดผลด้วย ดังนั้น เราควรมาทำความเข้าใจเรื่องการสอบ PISA อย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะค้นคำตอบได้ว่า PISA สามารถสะท้อนความสามารถในการอ่านของเด็กไทยได้จริงหรือไม่ รวมถึงคะแนน PISA นั้นบ่งชี้อะไรได้บ้าง

PISA คืออะไร

จากข้อมูลในเว็บไซต์ของโครงการ PISA Thailand ที่ <http://pisathailand.ipst.ac.th> ระบุว่า PISA (Programme for International Student Assessment) คือ โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ โดยเป็นการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organisation for Economic Co-operation and Development หรือ OECD) เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันของเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากนักเรียนวัย 15 ปีของประเทศนั้นๆ ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนจะผ่านการเรียนในการศึกษาภาคบังคับแล้ว โดย OECD ยึดหลักพื้นฐานที่ว่าคุณภาพของการศึกษาเป็นตัวชี้วัดศักยภาพของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ OECD จึงจัดให้มีโครงการศึกษาวิจัยหลายรูปแบบเพื่อประเมินถึงประสิทธิภาพของระบบการศึกษาของประเทศสมาชิก เพื่อป้อนข้อมูลอันเป็นตัวชี้วัดให้ประเทศสมาชิกทราบว่าการศึกษานานาชาติได้เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับอนาคตเพียงพอหรือไม่ ซึ่งผลการประเมินไม่บอกเพียงคุณภาพของการศึกษา ณ ขณะปัจจุบัน แต่จะสะท้อนศักยภาพของพลเมืองถึงความสามารถในการแข่งขันในอนาคตด้วย

การประเมินของ PISA ไม่เน้นความรู้ที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ในห้องเรียน ณ ปัจจุบัน แต่ต้องการสำรวจว่าเยาวชนมีศักยภาพที่จะใช้ความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ดีเพียงใด PISA จึงไม่ประเมินความรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน แต่ PISA เน้นความรู้และทักษะที่ต้องใช้ในชีวิตจริงนอกโรงเรียนในอนาคต ทั้งในการศึกษาเล่าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ในการทำงานอาชีพ อีกทั้งการดำเนินชีวิตส่วนตัว

PISA ได้เคยศึกษาวิจัยในอดีตเพื่อตัดสินใจว่าความรู้และทักษะใดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีชีวิตสังคมยุคใหม่ และเป็นตัวชี้วัดศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ซึ่ง OECD พบว่า “การรู้

* สรุปลงและเก็บความ โดย นางสาวนฤมล ดอกพิกุล ฝ่ายวิชาการ สำนักงานอุทยานการเรียนรู้

เรื่อง” หรือ Literacy ที่เป็นตัวชี้วัดอนาคตที่สำคัญ ได้แก่ การอ่าน (Reading Literacy) คณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy) และวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy) ดังนั้น PISA จึงประเมินเฉพาะใน 3 ด้านนี้เท่านั้น แต่จะเน้นหนักในด้านใดด้านหนึ่งในการประเมินในแต่ละระยะ ดังนี้

ตารางที่ 1 แนวทางการประเมินผล PISA ในแต่ละระยะ

โครงการปี ที่ประเมิน	รอบที่ 1 (First cycle)			รอบที่ 2 (Second cycle)		
	PISA 2000	PISA 2003	PISA 2006	PISA 2009	PISA 2012	PISA 2015
วิชาหลัก	การอ่าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
วิชาการอง	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน
	วิทยาศาสตร์	การอ่าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	การอ่าน	คณิตศาสตร์
		+ การแก้ปัญหา	+ ตัวเลือก	+ ตัวเลือก	+ การแก้ปัญหา	+ ตัวเลือก

ที่มา: <http://pisathailand.ipst.ac.th>

วิธีการประเมิน

ลักษณะสำคัญของการประเมินของ PISA ในภาพรวม พบว่า ข้อสอบ PISA จะไม่ถามเนื้อหาสาระโดยตรงตามหลักสูตร แต่จะเน้นการวัดสมรรถนะด้านต่างๆ อีกทั้งเน้นการคิดวิเคราะห์และหาคำอธิบาย ซึ่งการสอบจะมีทั้งแบบที่เป็นการเขียนตอบและเลือกตอบ

PISA เลือกประเมินนักเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างนักเรียนทำตามระบบอย่างเคร่งครัด เพื่อประกันว่านักเรียนเป็นตัวแทนของนักเรียนทั้งระบบ อีกทั้งการวิจัยในทุกขั้นตอนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของ OECD ทุกประเทศต้องทำตามกฎเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การวิจัยมีคุณภาพอยู่ในระดับเดียวกัน และข้อมูลของทุกประเทศมีมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้สามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกันได้

สำหรับ PISA ประเทศไทย ได้กำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่าง (sampling frame) เป็นนักเรียนอายุ 15 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขึ้นไปจากโรงเรียนทุกสังกัด ได้แก่

- โรงเรียนในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จะแบ่งวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 กลุ่ม คือโรงเรียนซึ่งเคยเป็นโรงเรียนขยายโอกาส (สพฐ.1) และกลุ่มโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม (สพฐ.2)

- โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)
- โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (กทม.)
- โรงเรียนในสังกัดสำนักประสานและพัฒนาการจัดการศึกษาท้องถิ่น (กศท.)
- โรงเรียนสาธิตของมหาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สอศ.)
- วิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกเป็นโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน (อศ.1) และ สถาบันอาชีวศึกษาของรัฐ (อศ.2)

ทั้งนี้ จำนวนโรงเรียนและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการประเมินผล PISA ของประเทศไทยปรากฏดังตาราง

ตารางที่ 2 จำนวนโรงเรียนและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการประเมินผล PISA 2000-2009 ของประเทศไทย

PISA	จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนนักเรียน (คน)
PISA 2000	179	5,340
PISA 2003	179	5,236
PISA 2006	212	6,192
PISA 2009	230	6,225

ที่มา: <http://pisathailand.ipst.ac.th>

ประเทศที่เข้าร่วมโครงการ PISA

ปัจจุบันประเทศสมาชิกใน OECD ที่เข้าร่วมโครงการ PISA มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 34 ประเทศ ประกอบไปด้วย ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก เอสโตเนีย ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ ฮังการี ไอร์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ลักเซมเบิร์ก เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส สาธารณรัฐสโลวัก สโลวีเนีย สเปน สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร รวมถึงญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเพียงสองประเทศในเอเชียที่อยู่ในกลุ่ม OECD

นอกจากนี้ประเทศที่ไม่ใช่สมาชิก OECD แต่สมัครใจเข้าร่วมโครงการในฐานะประเทศสมทบร่วมโครงการ (Partner countries) ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยประเทศไทยได้สมัครเข้าร่วมโครงการ PISA ตั้งแต่ปี 2543 (PISA 2000) ส่วนประเทศอื่นๆ ในเอเชียที่เข้าร่วมการสอบ PISA ได้แก่ อินโดนีเซีย จีน (เซี่ยงไฮ้) สิงคโปร์

ไทเป และฮ่องกง รวมถึงสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเพิ่มเติมสำหรับการสอบ PISA 2012 คือ มาเลเซีย และ เวียดนาม

PISA 2012

โครงการ PISA 2012 ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลสำหรับการประเมินผลไปแล้ว โดยประเทศไทยได้เก็บข้อมูล ในช่วงเดือนสิงหาคม 2555 ซึ่งจากการสอบถามข้อมูลไปยังโครงการ PISA ประเทศไทย พบว่า จะมีการประกาศ ผลการสอบ PISA 2012 ในช่วงประมาณเดือนธันวาคม 2556

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ประกอบด้วยวิธีการเก็บข้อมูลจากทั้งนักเรียนและโรงเรียน รายละเอียดดังนี้

- นักเรียน:
 - แบบทดสอบ 13 ฉบับ แต่ละฉบับมี 4 คลัสเตอร์ (จากข้อสอบคณิตศาสตร์ 7 คลัสเตอร์ วิทยาศาสตร์ 3 คลัสเตอร์ และการอ่าน 3 คลัสเตอร์)
 - แบบสอบถาม เช่น ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน การศึกษาและอาชีพการงานของผู้ปกครอง ทรัพยากรการเรียนรู้ในบ้าน ความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนคณิตศาสตร์ เป็นต้น
- ผู้บริหาร: ตอบแบบสอบถามโรงเรียน เช่น แหล่งงบประมาณ จำนวนครูคณิตศาสตร์ การขาดแคลน สื่อการเรียนการสอน ขนาดของชั้นเรียน กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ เป็นต้น

โดยการสอบ PISA 2012 นี้ โครงการ PISA Thailand ได้กำหนดกรอบการสุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 6,602 คน โดยเลือกโรงเรียน 240 แห่ง จากจำนวนกรอบในการสุ่มตัวอย่าง 12,098 แห่ง

ตารางที่ 3 จำนวนโรงเรียนในกรอบการสุ่มตัวอย่าง PISA 2012

สังกัด	จำนวนโรงเรียนในกรอบการสุ่ม (แห่ง)	จำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง (แห่ง)
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.1)	6,993	37
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.2)	2,427	90
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	1,505	29
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (กทม.)	102	18

สังกัด	จำนวนโรงเรียนในกรอบการสุ่ม (แห่ง)	จำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง (แห่ง)
สำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น (กศท.)	621	18
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สอิต)	26	16
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	411	19
โรงเรียนที่เน้นวิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์	13	13
รวม	12,098	240

ที่มา: <http://pisathailand.ipst.ac.th>

PISA และการวัดความสามารถทางการอ่าน

ตามนิยามของ PISA การรู้เรื่องการอ่าน (Reading literacy) หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมินคิดวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้ผู้อ่าน ทั้งนี้ เพื่อจะประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนเองและสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด เพราะการประเมินของ PISA นั้นเน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” และ PISA ประเมินผลเพื่อศึกษาว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่านเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

นิยามเรื่องการอ่านของ PISA จึงมีความหมายกว้างกว่าการอ่านออกและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น ด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน

วิธีการวัดความรู้และทักษะการอ่านของ PISA

ในการทดสอบการอ่าน นักเรียนจะได้รับข้อความต่างๆ หลากหลายแบบด้วยกันให้อ่าน แล้วให้แสดงออกมาว่ามีความเข้าใจอย่างไร โดยให้ตอบโต้ ตอบสนอง สะท้อนออกมาเป็นความคิดหรือคำอธิบายของตนเอง และให้แสดงว่าจะสามารถใช้สาระจากสิ่งที่ได้อ่านในลักษณะต่างๆ กัน ได้อย่างไร

องค์ประกอบของความรู้และทักษะการอ่านที่ประเมิน

PISA ประเมินโดยใช้แบบรูปการอ่าน 3 แบบด้วยกัน ได้แก่

- การอ่านข้อเขียนรูปแบบต่างๆ

PISA ประเมินการรู้เรื่องจากการอ่านข้อความแบบต่อเนื่อง ให้จำแนกข้อความแบบต่างๆ กัน เช่น การบอก การพรรณนา การโต้แย้ง นอกจากนี้ ยังมีข้อเขียนที่ไม่ใช่ข้อความต่อเนื่อง ได้แก่ การอ่านรายการ ตาราง แบบฟอร์ม กราฟ และแผนผัง เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ยึดสิ่งที่นักเรียนได้พบเห็นในโรงเรียน และจะต้องใช้ในชีวิตจริงเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

- สมรรถนะการอ่านด้านต่างๆ 3 ด้าน

เนื่องจาก PISA ให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการเรียนเพื่อการอ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่านธรรมดา (เช่น อ่านออก อ่านได้คล่อง แบ่งวรรคตอนถูก ฯลฯ) เพราะถือว่านักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมียุทธศาสตร์เหล่านั้นมาแล้วเป็นอย่างดี แต่ PISA จะประเมินสมรรถภาพของนักเรียนในแง่มุมต่อไปนี้

- ความสามารถที่จะดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา (Retrieving information) หรือ “การค้นสาระ”
- ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตหรือในโลกที่อยู่ (Interpretation) หรือ “การตีความ”
- ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตหรือในโลกที่อยู่ พร้อมทั้งความสามารถในการประเมินข้อความที่ได้อ่าน และสามารถให้ความเห็น หรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflection and Evaluation) หรือ “การวิเคราะห์”

- ความสามารถในการใช้การอ่าน

PISA ประเมินความรู้และทักษะการอ่านอีกรองค์ประกอบหนึ่ง โดยดูความสามารถในการใช้การอ่าน ที่ว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของข้อเขียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ใช้นวนิยาย จดหมาย หรือชีวประวัติเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ใช้เอกสารราชการหรือประกาศแจ้งความเพื่อสาธารณประโยชน์ ใช้รายงานหรือคู่มือต่างๆ เพื่อการทำงานอาชีพ ใช้ตำราหรือหนังสือเรียนเพื่อการศึกษา เป็นต้น

ทั้งนี้ ตัวอย่างของข้อสอบการวัดระดับของ PISA ปรากฏอยู่ในภาคผนวก

ระดับการรู้เรื่องการอ่าน

PISA แบ่งระดับการรู้เรื่องการอ่านออกเป็น 6 ระดับด้วยกัน รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4 ระดับการรู้เรื่องการอ่านของ PISA

ระดับ	ลักษณะของภารกิจการรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ
ระดับ 6	เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด ต้องการให้ผู้อ่านใช้หลายขั้นตอนในการอ้างอิง การเปรียบเทียบ ความคล้ายหรือความแตกต่างให้ถูกต้องพร้อมรายละเอียดครบถ้วน ด้านการบูรณาการและตีความ ต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความหลายถ้อยความที่ดึงเอาสาระมาบูรณาการหรืออ้างอิง ภารกิจให้อ่าน อาจต้องการให้อ่านสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และมีสาระเด่นหลายอย่างที่ต้องเลือกมาสรุปหรือตีความ ภารกิจ ด้านการสะท้อนและประเมิน ต้องการให้สร้างสมมติฐานหรือประเมินอย่างมีวิจารณญาณในถ้อยความที่ซับซ้อนและไม่คุ้นเคย ให้ใช้เกณฑ์หรือมุมมองต่างๆ และดึงความเข้าใจที่ยากๆ นอกเหนือจากถ้อยความที่ให้อ่านมาใช้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ให้รวมถึงการมองเห็นสาระ ในรายละเอียดแม้จะเป็นข้อความที่ไม่เด่น หรือไม่สะดุดตาก็ตาม
ระดับ 5	ภารกิจในระดับนี้ ด้านการเข้าถึงและค้นคืนสาระ ต้องการให้ผู้อ่านบอกว่าสาระอยู่ตรงที่ใดในถ้อยความ และจัดรวบรวมสาระชิ้นเล็กหลายชิ้นที่ซ่อนอยู่มารวมเพื่อให้ได้เนื้อหาที่ต้องการ อ้างอิงได้ว่า สาระส่วนไหนในถ้อยความที่ใช้ได้และสอดคล้องหรือสนับสนุน ภารกิจด้านการสะท้อนและประเมิน ต้องการให้ประเมินอย่างวิจิวเคราะห์หรือตั้งข้อสงสัยหรือสมมติฐาน โดยดึงเอาความรู้พิเศษเฉพาะ เรื่องมาใช้ด้านการบูรณาการและตีความต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องและมีรายละเอียดพร้อมของ ถ้อยความที่ไม่คุ้นเคย โดยรวมทุกด้านการอ่านระดับนี้มักเกี่ยวข้องกับแนวคิดที่มักไม่ตรงหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวัง
ระดับ 4	ภารกิจระดับนี้เกี่ยวข้องกับการค้นคืนสาระจากเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่างๆ ใน

ระดับ	ลักษณะของภารกิจการเรียนรู้เรื่องการอ่านที่ต้องการให้ปฏิบัติ
	<p>ถ้อยความ ในบางภารกิจต้องการให้ตีความภาษาที่มีความหมายใกล้เคียงกันในถ้อยความ ซึ่งต้องอาศัยความหมายรวมของถ้อยความทั้งหมดเป็นหลัก บางภารกิจก็ให้ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยเคการสะท้อนในระดับนี้ ผู้อ่านต้องใช้ความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสร้างสมมติฐานหรือประเมินถ้อยความอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องแสดงว่าเข้าใจถ้อยความที่ยาวและซับซ้อนและเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคย</p>
ระดับ 3	<p>ที่ระดับ 3 ต้องการให้ผู้อ่านบอกตำแหน่ง หรือบอกถึงความสัมพันธ์ของสาระหลายๆ ชิ้นในถ้อยความ ด้านการตีความต้องการให้ผู้อ่านบูรณาการหลายๆ ส่วนของถ้อยความเพื่อดึงเอาแนวคิดหลักเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ของคำหรือลีลาผู้อ่านต้องใช้ความรู้และทักษะหลายอย่างเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือบอกความแตกต่าง หรือจัดกลุ่มตามเกณฑ์ต่างๆ บางครั้งสาระที่ต้องการให้หาอาจจะไม่ได้อยู่ตรงส่วนที่เด่นของบทความ หากแต่ถูกบดบังด้วยสาระอื่นๆ มากมาย เป็นต้นว่าแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่คาดหวังหรือสิ่งที่ข้อความข้้นยหรือคำที่เป็นเชิงปฏิเสธที่ใช้ การสะท้อนที่ระดับนี้ต้องการให้เชื่อมโยง เปรียบเทียบ และอธิบายหรือให้ประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งของถ้อยความ ภารกิจการสะท้อนต้องการให้ผู้อ่านแสดงว่าเข้าใจสาระอย่างละเอียดโดยนำมาเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยคุ้นเคยหรือพบเสมอในชีวิต</p>
ระดับ 2	<p>ผู้อ่านต้องสามารถดึงสาระหนึ่งหรือสองอย่างที่ต้องการใช้อ้างอิง หรือต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดหลายเงื่อนไข ต้องการให้เข้าใจแนวคิดใหญ่ของเนื้อหาเข้าใจความสัมพันธ์ ความหมายของส่วนที่กำหนดไว้ในเนื้อเรื่องโดยที่ความหมายนั้นๆ ไม่แสดงไว้อย่างเด่นชัด แต่ผู้อ่านต้องใช้การอ้างอิงบ้างในระดับที่ไม่สูงนักภารกิจอาจเกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ การบอกความแตกต่างของลักษณะเพียงอย่างเดียว การสะท้อนต้องการให้เปรียบเทียบ หรือนำความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้อ่านในเรื่อง</p>
ระดับ 1a	<p>ต้องการให้ระบุสาระหนึ่งอย่างหรือมากกว่าหนึ่งอย่าง ซึ่งเป็นสาระที่เด่นชัดอยู่ในเรื่อง ให้เข้าใจแนวของเรื่องที่ผู้เขียนได้แสดงไว้ในเรื่องที่คุ้นเคย หรือเชื่อมโยงสาระในเรื่องเข้ากับความรู้ต่างๆ ทั่วไปในชีวิตจริง ซึ่งโดยทั่วไปในระดับนี้สาระที่ต้องการให้ทำภารกิจมักเป็นสาระที่ง่าย และเด่นชัดอยู่ในเนื้อเรื่อง ไม่มีข้อความอื่นบดบังหรือมีก็น้อยมาก</p>
ระดับ 1b	<p>การอ่านระดับต่ำที่สุด ต้องการให้ผู้อ่านบอกจุดของสาระเพียงอย่างเดียว ที่ปรากฏชัดเจนใน เนื้อเรื่องที่สั้นๆ และมีประโยคที่ง่าย ไม่ซับซ้อน และเป็นสิ่งที่คุ้นเคย ทั้งในบริบทและรูปแบบของถ้อยความ อีกทั้งถ้อยความยังมีส่วนที่ช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้น เช่น มีการบอกเล่าข้อความไว้แต่วิธีการบอกอาจต่างออกไป มีรูปหรือสัญลักษณ์ที่คุ้นเคยประกอบ มีข้อความที่บดบังหรือที่ทำให้เข้าใจไขว่เขว น้อยที่สุด การตีความก็มีเพียงแต่การเชื่อมโยงสาระจากจุดหนึ่งเข้ากับอีกจุดหนึ่งที่อยู่ติดกันในเรื่อง</p>

หมายเหตุ ใน PISA 2000 ระดับ 1a เป็นระดับต่ำสุด (ระดับ 1) ระดับ 1b จัดเป็นต่ำกว่าระดับ 1 เพื่อการศึกษาแนวโน้ม จาก PISA 2000 จึงต้องเทียบต่ำกว่าระดับ 1 กับระดับ 1b และเพื่อไม่ให้สับสนในการเปรียบเทียบ อาจเรียกระดับ 1a และ 1b เป็นระดับ 1 และต่ำกว่าระดับ 1 ตามลำดับ เหมือนใน PISA 2000

ที่มา: <http://pisathailand.ipst.ac.th>

ผลการประเมินการด้านการอ่านจากผลการสอบ PISA

ข้อมูลจากผลการสอบ PISA 2009 ซึ่งจำนวนประเทศในโครงการทั้งหมด 65 ประเทศ พบว่า ในกรณีของ ประเทศสมาชิก OECD นักเรียนจากเกาหลีใต้และฟินแลนด์มีค่าเฉลี่ยของผลการอ่านสูงที่สุด เท่ากับ 539 และ 536 คะแนน ตามลำดับ ส่วนประเทศ/เขตเศรษฐกิจร่วมโครงการ นักเรียนจากจีน (เซี่ยงไฮ้) มีคะแนนการอ่านสูงที่สุด (เฉลี่ย 556 คะแนน) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD ซึ่งเท่ากับ 492 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างกันระหว่างประเทศสมาชิกกลุ่ม OECD ด้วยกัน พบว่า นักเรียนจาก ประเทศเม็กซิโกมีคะแนนต่ำสุด (425 คะแนน) ต่ำกว่าประเทศที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุดถึง 114 คะแนน ซึ่ง PISA ระบุว่าเทียบได้กับช่องว่างของการเรียนที่ต่างกันเกือบ 3 ปีในโรงเรียน ส่วนกรณีของประเทศที่สมัครใจเข้าร่วม โครงการ พบว่า ความแตกต่างระหว่างประเทศ/เขตเศรษฐกิจ คะแนนสูงสุด (จีน (เซี่ยงไฮ้)) กับต่ำสุด (คีร์กีสถาน) แตกต่างกัน อยู่ถึง 242 คะแนน หรือเทียบได้กับช่องว่างของเวลาเรียนในโรงเรียนที่แตกต่างกันถึง 6 ปี

นอกจากนี้ ผลการประเมินการอ่านใน PISA 2009 ยังพบว่านักเรียนหญิงมีคะแนนสูงกว่านักเรียนชาย ในทุกประเทศ โดยเฉลี่ยนักเรียนหญิงมีคะแนนสูงกว่า 39 คะแนนซึ่งมากกว่าครึ่งระดับหรือประมาณได้ว่าห่างกัน เท่ากับหนึ่งปีการศึกษา

สำหรับการอ่านของนักเรียนไทยจาก PISA 2009 มีคะแนนเฉลี่ย 421 คะแนน ในภาพรวมอยู่ในลำดับที่ 50 จากทั้งหมด 65 ประเทศ นักเรียนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 43 รู้เรื่องการอ่านต่ำกว่าระดับพื้นฐาน อีก ประมาณร้อยละ 37 รู้เรื่องการอ่านที่ระดับพื้นฐาน (ระดับ 2) ดังนั้น จึงมีนักเรียนเพียงร้อยละ 20 เท่านั้นที่มีความรู้และทักษะการอ่านสูงกว่าระดับพื้นฐาน และเกือบจะไม่มีนักเรียนที่รู้เรื่องการอ่านที่ระดับสูงมาก (ระดับ 5 และระดับ 6) มีร้อยละ 0.3 เท่านั้น

ทั้งนี้ หากพิจารณาระดับการรู้เรื่องการอ่านพบว่า ประเทศที่มีนักเรียนที่ระดับ 6 มาก ส่วนใหญ่เป็น นักเรียนจากประเทศในเอเชีย 3 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และจีน (เซี่ยงไฮ้) และประเทศ OECD 4 ประเทศ

ได้แก่ นิวซีแลนด์ แคนาดา ออสเตรเลีย และฟินแลนด์ โดยประเทศเหล่านี้นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินสูง และมีนักเรียนน้อยกว่าร้อยละ 5 ที่ต่ำกว่าระดับ 1 (1a) อย่างไรก็ตาม บางประเทศมีคะแนนเฉลี่ยสูง เช่น เกาหลีใต้ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในบรรดาประเทศสมาชิก OECD แต่สัดส่วนของนักเรียนที่สอบได้ในระดับ 6 ไม่มากนัก เพียงร้อยละ 1 เท่านั้น นอกจากนี้ ตามเกณฑ์ของ PISA ระดับ 2 เป็นระดับพื้นฐานที่นักเรียนเริ่มแสดงออกว่าสามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านในชีวิตได้ หากต่ำกว่าระดับนี้แสดงว่านักเรียนยังรู้เรื่องการอ่านไม่พอที่จะใช้ประโยชน์ ตัวเลขที่บอกปริมาณนักเรียนที่ถึงหรือไม่ถึงระดับนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญ

PISA ระบุว่า ได้เคยมีการติดตามผลของประเทศแคนาดา โดยพบว่านักเรียนที่มีผลการอ่านไม่ถึงระดับ 2 ใน PISA 2000 พบว่า นักเรียนเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงที่จะประสบความยากลำบากในการเรียนหลังระดับมัธยมศึกษา นั่นคือ นักเรียนที่มีการอ่านไม่ถึงระดับ 2 ใน PISA 2000 ประมาณ ร้อยละ 60 ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับหลังมัธยม และมักจะลงเอยในตลาดแรงงานระดับต่ำ ในทางตรงกันข้าม นักเรียนมากกว่าครึ่งที่มีการอ่านระดับ 2 หรือสูงกว่าได้ เข้าศึกษาต่อในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ย OECD นักเรียนมากกว่า 4 ใน 5 (ร้อยละ 81) มีการอ่านที่ระดับ 2 ขึ้นไป ในจีน (เซี่ยงไฮ้) และเกาหลีใต้มีนักเรียนเพียงร้อยละ 4 และ 6 ตามลำดับเท่านั้นที่มีการอ่านไม่ถึงระดับ 2 ส่วนประเทศไทยมีนักเรียนประมาณ 1 ใน 3 ที่มีการอ่านที่ระดับ 2 นอกจากนี้ ยังพบว่ามีนักเรียนไทยถึงร้อยละ 31.7 ที่มีการอ่านระดับอ่อน อีกประมาณ ร้อยละ 10 อ่อนมาก และมีอีกร้อยละ 1.2 มีระดับการอ่านอ่อนที่สุด

ดังนั้น หากเปรียบเทียบผลการศึกษานักเรียนไทยเทียบกับนักเรียนจากประเทศในเอเชีย พบว่า ส่วนมากนักเรียนจากประเทศในเอเชียมีความรู้และทักษะการอ่านอยู่ในกลุ่มสูงสุดเกือบทั้งสิ้น ยกเว้นไทยกับอินโดนีเซียอยู่ในกลุ่มต่ำ แต่อินโดนีเซียมีแนวโน้มดีกว่าไทยเพราะนักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ PISA 2000 อีกทั้งไทยมีช่องว่างห่างจากประเทศบนสุดเท่ากับ 1.3 S.D. ซึ่งอาจเทียบเท่าว่าห่างกันเท่ากับเวลาเรียนในโรงเรียนถึง 3 ปี¹

ทั้งนี้ หากต้องการติดตามผลการประเมินการอ่านจากการสอบ PISA เพื่อสะท้อนความสามารถในการเป็นนักอ่านตามนิยามของ PISA คือ การรู้เรื่องการอ่าน หรือ Reading literacy) นั้น สามารถเปรียบเทียบระดับคะแนนการอ่านได้จาก PISA 2000 และ PISA 2009 เนื่องการประเมินทั้งสองครั้งให้ความสำคัญกับการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งจากการเปรียบเทียบใน 2 ช่วงเวลาดังกล่าว พบว่า คะแนนการอ่านของนักเรียนไทยมีแนวโน้มลดลง

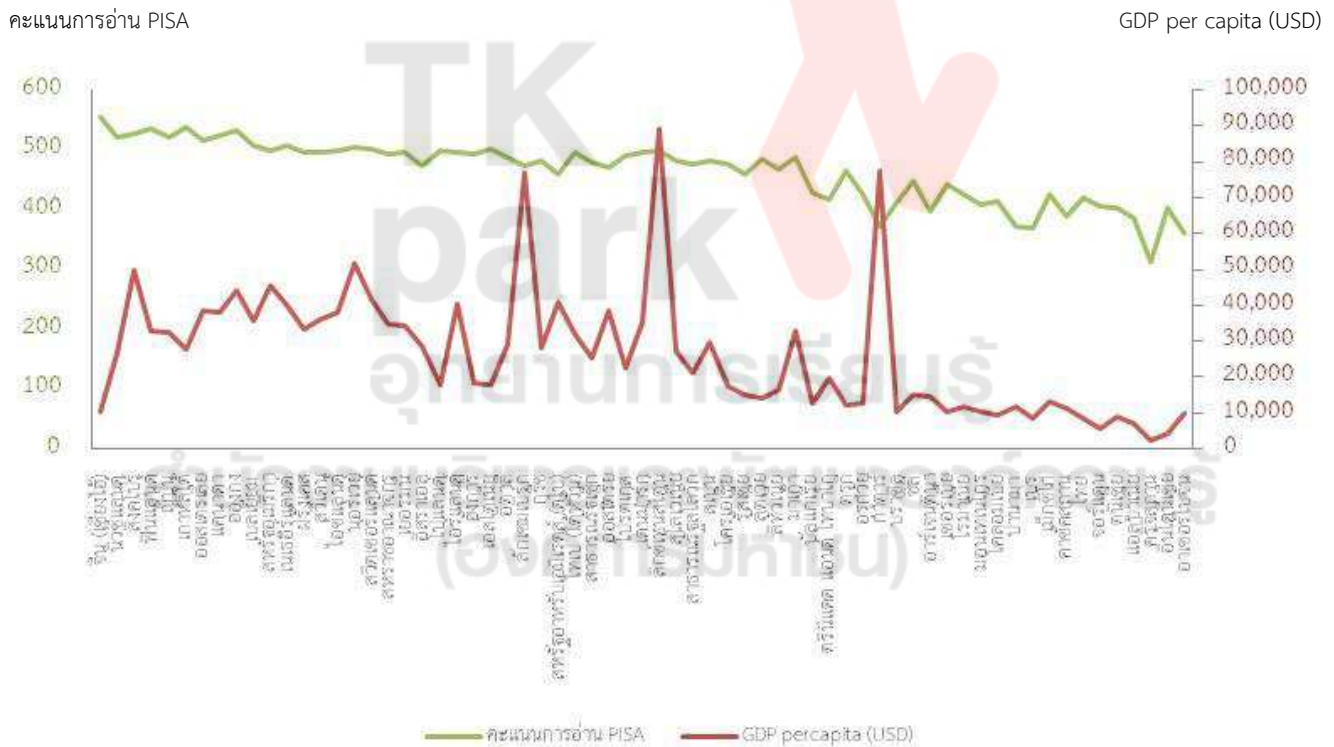
¹ <http://pisathailand.ipst.ac.th>

ค่อนข้างมาก โดยคะแนนการอ่านจากการสอบ PISA 2000 และ PISA 2009 เท่ากับ 431 และ 421 คะแนนตามลำดับ

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศสัมพันธ์กับศักยภาพในการอ่านของเด็กในประเทศหรือไม่

อาจมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว มีเศรษฐกิจดี ซึ่งอาจวัดจากรายได้ต่อคนต่อปีสูง หรือมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีแล้ว การสนับสนุนด้านการศึกษา การเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งในกรณีนี้ คือ ความสามารถในการอ่านของเด็กจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นความจริง โดยเห็นได้จากความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนนการอ่านตามการสอบ PISA 2009 ซึ่งเป็นการสอบที่เน้นการวัดการอ่านเป็นสำคัญ กับรายได้ต่อคนต่อปี (วัดจาก GDP per capita) ที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องไปในทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ดังรูป

รูปที่ 1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่าน และรายได้ต่อคนต่อปี (GDP per capita) ปี 2009

อย่างไรก็ตาม อาจมีข้อยกเว้นสำหรับบางประเทศ ซึ่งแยกเป็น 2 กรณี คือ

- *กรณีแรก* การที่ประเทศที่มีระดับรายได้ต่อคนต่อปีไม่สูงนัก แต่มีคะแนนเฉลี่ยการอ่านอยู่ในระดับสูง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ กรณีของจีน (เซี่ยงไฮ้) ที่มีคะแนนการอ่านเฉลี่ยสูงสุดถึง 556 คะแนน นอกจากนี้ จีน (เซี่ยงไฮ้) ยังมีคะแนนเฉลี่ยอีก 2 วิชา คือ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ของจีน (เซี่ยงไฮ้) สูงสุดเป็นอันดับ 1 ของการสอบ PISA 2009 อีกด้วย ดังนั้น จึงถือว่ามีคะแนนโดดเด่นเป็นอย่างยิ่งสำหรับผลการสอบของนักเรียนจากจีน (เซี่ยงไฮ้) ที่เพิ่งเข้าร่วมการสอบ PISA เป็นครั้งแรก ใน PISA 2009 ถึงกระนั้นก็ตาม นักวิชาการบางส่วนโดยเฉพาะฝั่งตะวันตกได้ออกมาวิพากษ์ว่า นักเรียนในเซี่ยงไฮ้ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มาจากเขตเมืองที่ร่ำรวยและเพียบพร้อม แต่หากประเมินการศึกษาทั้งประเทศของจีนด้วยแล้ว ผลคะแนนน่าจะแตกต่างไปจากนี้
- *กรณีที่สอง* คือ การที่ประเทศที่มีระดับรายได้ต่อคนต่อปีในระดับสูง แต่มีคะแนนเฉลี่ยการอ่านที่ไม่สูงนัก ซึ่งเห็นได้ชัดในกรณีของประเทศกาตาร์ ซึ่งแม้จะเป็นประเทศที่ร่ำรวยจากการส่งออกน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ แต่ค่าคะแนนการอ่านเพียง 372 คะแนน เป็นต้น

ทั้งนี้ ใน 20 อันดับแรกของประเทศที่มีคะแนนการอ่านตาม PISA สูง ส่วนใหญ่เป็นประเทศสมาชิกในกลุ่ม OECD ถึง 16 ประเทศ โดยมีเพียง 4 ประเทศที่มีได้เป็นสมาชิก OECD ได้แก่ จีน (เซี่ยงไฮ้) ที่อยู่ในอันดับที่ 1 ตามที่ได้กล่าวแล้วในข้างต้น ฮองกงและสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศในเอเชีย อยู่ในอันดับที่ 4 และ 5 ตามลำดับ รวมถึงลักซ์เทินสไตน์ที่อยู่อันดับที่ 18 ทั้งนี้ หากพิจารณาโดยรวมพบว่าส่วนใหญ่เป็นประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี แม้ว่าหลายประเทศประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอยในปี 2552 (ค.ศ. 2009) อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ติดลบ ซึ่งเป็นผลกระทบมาจากวิกฤติเศรษฐกิจซัปไฟร์มของสหรัฐอเมริกาในช่วงปลายปี 2551 ก่อนที่จะส่งผลกระทบต่อทั่วโลกก็ตาม (องค์การมหาชน)

นอกจากนี้ ประเทศ/เขตเศรษฐกิจในเอเชียที่เข้าร่วมการสอบและมีคะแนนการอ่านที่ดีกว่าไทยซึ่งอยู่ในอันดับที่ 50 คือ ไทเป และมาเก๊า โดยประเทศทั้งสองอยู่ในอันดับที่ 23 และ 28 ส่วนอินโดนีเซียรั้งท้ายในอันดับที่ 57 ทั้งนี้ หากพิจารณาคะแนนการอ่านของประเทศใน 20 อันดับแรก รวมประเทศเอเชีย พบว่า มีเพียง เกาหลีใต้ ฮองกง สวิตเซอร์แลนด์ โปแลนด์ ลักซ์เทินสไตน์ เยอรมนี และอินโดนีเซีย มีคะแนนการอ่านที่เพิ่มขึ้น ดังตาราง

ตารางที่ 5 คะแนนการอ่าน PISA 2009 และภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ 20 อันดับแรกที่มีคะแนนการอ่าน PISA 2009 สูงสุด และประเทศในเอเชียเทียบกับประเทศไทย

อันดับ	ประเทศ	คะแนนการอ่าน (PISA)		% GDP Growth (2009)	GDP per capita (PPP) (USD in 2009)
		2000	2009		
1	จีน (เซี่ยงไฮ้)*	-	556	9.2	10,125
2	เกาหลีใต้	525	539	0.3	27,710
3	ฟินแลนด์	546	536	-8.5	33,054
4	ฮ่องกง*	525	533	-2.6	44,154
5	สิงคโปร์*	-	526	-1.0	49,500
6	แคนาดา	534	524	-2.8	37,878
7	นิวซีแลนด์	529	521	-2.4	26,805
8	ญี่ปุ่น	522	520	-5.5	32,323
9	ออสเตรเลีย	528	515	1.4	38,510
10	เนเธอร์แลนด์	-	508	-3.7	39,906
11	เบลเยียม	507	506	-2.8	35,662
12	นอร์เวย์	505	503	-1.6	51,857
13	สวิตเซอร์แลนด์	494	501	-1.9	41,785
14	เอสโตเนีย	-	501	-14.3	17,886
15	สหรัฐอเมริกา	504	500	-3.1	45,461
16	ไอซ์แลนด์	507	500	-6.8	37,943
17	โปแลนด์	479	500	1.6	18,029
18	ลักซ์เทินสไตน์*	483	499	-0.5	89,400
19	สวีเดน	516	497	-5.0	36,148
20	เยอรมนี	484	497	-5.1	34,266
23	ไทเป (ไต้หวัน)*	-	495	-1.8	31,782
	ค่าเฉลี่ย OECD	500	492	-	-
28	มาเก๊า*	-	487	1.0	33,000
50	ไทย*	431	421	-2.3	8,494
57	อินโดนีเซีย*	371	402	4.6	4,102

* ประเทศที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ

ที่มา: จากการรวบรวมข้อมูลโดยฝ่ายวิชาการ สำนักงานอุทยานการเรียนรู้

บทสรุป

PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ โดยเน้นประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันของเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากนักเรียนวัย 15 ปี ของประเทศนั้นๆ เป็นสำคัญ ภายใต้หลักการพื้นฐานที่ว่า “คุณภาพของการศึกษาเป็นตัวชี้วัดศักยภาพของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ” ซึ่งผลการประเมินไม่บอกเพียงคุณภาพของการศึกษา ณ ขณะปัจจุบัน แต่จะสะท้อนศักยภาพของพลเมืองถึงความสามารถในการแข่งขันในอนาคตด้วย ทั้งนี้ นอกจากประเทศใน OECD แล้ว ยังมีประเทศต่างๆ กว่า 30 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจที่สมัครใจเข้าร่วมการสอบดังกล่าว รวมถึงประเทศไทย

การสอบวัดระดับการอ่านของ PISA นอกเหนือจากวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ได้เน้นการวัดความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราว การตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมินคิดเชิงวิเคราะห์เป็นสำคัญ โดยการสอบ PISA 2000 และ PISA 2009 ได้เน้นการวัดระดับการอ่านเป็นหลัก ผลการสอบพบว่า คะแนนการอ่านของนักเรียนไทยมีแนวโน้มลดลงค่อนข้างมาก โดยคะแนนการอ่านจากการสอบ PISA 2000 และ PISA 2009 เท่ากับ 431 และ 421 คะแนนตามลำดับ และหากเปรียบเทียบผลการศึกษานักเรียนไทยเทียบกับนักเรียนจากประเทศในเอเชีย พบว่า ส่วนมากนักเรียนจากประเทศในเอเชียมีความรู้และทักษะการอ่านอยู่ในกลุ่มสูงสุดเกือบทั้งสิ้น ยกเว้นไทยกับอินโดนีเซียอยู่ในกลุ่มต่ำ แต่อินโดนีเซียมีแนวโน้มดีกว่าไทยเพราะนักเรียนมีคะแนนสูงขึ้นเมื่อเทียบกับ PISA 2000

หากพิจารณาความสัมพันธ์ของคะแนนการอ่าน PISA 2009 และภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยประเมินจากกับรายได้ต่อคนต่อปี (วัดจาก GDP per capita) พบว่า ทั้งสองที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องไปในทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นเพียงบางประเทศเท่านั้น อาทิ การที่ประเทศที่มีระดับรายได้ต่อคนต่อปีไม่สูงนัก แต่มีคะแนนเฉลี่ยการอ่านอยู่ในระดับสูงของจีน (เซี่ยงไฮ้) เป็นต้น

ดังนั้น จากข้อมูลข้างต้นจะพบว่า ผลการสอบการวัดระดับการอ่านของ PISA น่าจะสะท้อนศักยภาพในการอ่านของเด็กไทยเมื่อเทียบนานาชาติได้ในระดับหนึ่ง และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ดูแลในระดับนโยบายด้าน

การอ่านและการส่งเสริมการอ่านในประเทศไทยควรทบทวนกระบวนการเรียนรู้การอ่านของเด็กไทย ทั้งการเรียนตามตำราในระบบการเรียน และการส่งเสริมการอ่านในรูปแบบต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและแก้ไขทิศทางการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ในรูปแบบการอ่านให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ควรที่จะดำเนินการเพียงสืบเสาะหรือวิเคราะห์แนวทางที่ประสบความสำเร็จในการทำข้อสอบเพียงอย่างเดียว หรือกระตือรือร้นเพียงเน้นการอบรมเตรียมพร้อมก่อนสอบในช่วงเวลาสั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นทางลัดช่วยให้การสอบประสบความสำเร็จในระบบการสอบแข่งขันอย่างที่หลายคนเคยชิน ซึ่งไม่เพียงพอต่อสร้างประชาชนให้เป็นผู้รักการอ่านได้อย่างแท้จริง ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรถอดบทเรียนหรือศึกษาแนวทางของประเทศที่พัฒนาแล้วที่ประสบความสำเร็จในการสร้างนักอ่านอย่างจริงจัง เพราะทุกคนทราบกันดีอยู่แล้วว่า การสร้างนิสัยรักการอ่าน ความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลประกอบการอ่าน และการเรียนรู้ของประชาชนในชาติต้องใช้เวลาบ่มเพาะสร้างเสริมนิสัยตั้งแต่วัยเด็ก ดังนั้น ผลการสอบ PISA จึงเสมือนเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยให้ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักและหันมาให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมเด็กและเยาวชนให้เป็นนักอ่าน นักเรียนรู้ ประกอบไปด้วยทักษะในการวิเคราะห์และการสังเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่งดังกล่าวล้วนเป็นรากฐานที่สำคัญในการที่จะพัฒนาคน พัฒนาชาติในทุกๆ ด้านต่อไป

ข้อมูลและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูล

โครงการ PISA Thailand สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2554. ผลการประเมิน PISA 2009 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์.

International Monetary Fund. 2012. World Economic Outlook Database, October 2012. Available at <http://www.imf.org>, November 4, 2012.

เว็บไซต์

โครงการ PISA Thailand. เข้าถึงจาก <http://pisathailand.ipst.ac.th>

Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). Available at <http://www.oecd.org/pisa>

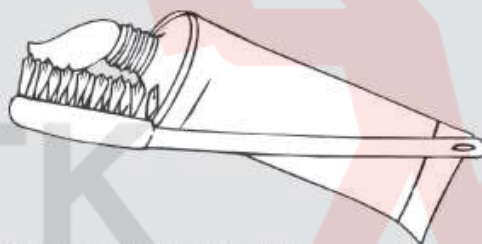
ตัวอย่างข้อสอบการอ่าน PISA 2009

การแปรงฟันของคุณ

ฟันของเราสะอาดมากขึ้นและมากขึ้นเมื่อเราแปรงนานขึ้นและแรงขึ้นใช่หรือไม่?

นักวิจัยชาวอังกฤษบอกว่าไม่ใช่ เขาได้ทดลองหลายๆ ทางเลือก และท้ายที่สุดก็พบวิธีที่สมบูรณ์แบบในการแปรงฟัน การแปรงฟัน 2 นาทีโดยไม่แปรงฟันแรงจนเกินไปให้ผลที่ดีที่สุด ถ้าคุณแปรงฟันแรงคุณกำลังทำร้ายเคลือบฟันและเหงือก โดยไม่ได้ขจัดเศษอาหารหรือคราบหินปูน

เบนท์ ฮันเซน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องการแปรงฟัน กล่าวว่าวิธีจับแปรงสีฟันที่ดีที่สุดคือจับให้เหมือนจับปากกา “เริ่มจากมุมหนึ่ง และแปรงไปตามฟันจนหมดแถว” เธอบอกว่า “อย่าลืมลิ้นของคุณด้วย! มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากทีเดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก”

“การแปรงฟันของคุณ” เป็นบทความจากนิตยสารของนอร์เวย์

จงใช้บทความเรื่อง “การแปรงฟันของคุณ” ชำรงบนเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: การแปรงฟันของคุณ

บทความนี้เกี่ยวกับอะไร

1. วิธีที่ดีที่สุดในการแปรงฟัน
2. แปรงสีฟันชนิดที่ใช้ดีที่สุด
3. ความสำคัญของการมีฟันดี
4. วิธีการแปรงฟันที่แตกต่างกันของแต่ละคน

คำตอบถูก

ข้อ 1. วิธีที่ดีที่สุดในการแปรงฟัน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ระบุใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนาสั้นๆ

โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 2: การแปร่งฟันของคุณ

นักวิจัยชาวอังกฤษแนะนำว่าอย่างไร

1. แนะนำว่าคุณแปร่งฟันได้บ่อยเท่าที่จะแปร่งได้
2. แนะนำว่าคุณไม่ควรพยายามแปร่งฟัน
3. แนะนำว่าคุณไม่ควรแปร่งฟันแรงเกินไป
4. แนะนำว่าคุณควรแปร่งฟันให้บ่อยกว่าฟัน

คำตอบถูก

ข้อ 3. แนะนำว่าคุณไม่ควรแปร่งฟันแรงเกินไป

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นหาสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสิ่งที่มีความหมายเหมือนกันในเรื่องเชิงพรรณนาสั้นๆ

โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 3: การแปร่งฟันของคุณ

ทำไมเราจึงควรแปร่งฟัน ตามคำกล่าวของเบนท์ ฮันเซน

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นหาสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระในเรื่องเชิงพรรณนาสั้นๆ

โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

คะแนนเต็ม

อ้างถึงแบคทีเรีย หรือ กำจัดกลิ่นปาก หรือ ทั้งสองอย่าง คำตอบ

อาจถกเถียงหรือยกประโยชน์จากเนื้อเรื่องมาตอบโดยตรง

- เพื่อกำจัดแบคทีเรีย
- ลิ่นของคุณอาจจะสะสมแบคทีเรียได้
- แบคทีเรีย
- เพราะคุณสามารถหลีกเลี่ยงการมีกลิ่นปาก
- กลิ่นปาก
- เพื่อกำจัดแบคทีเรียและหยุดการมีกลิ่นปาก [ทั้งสองอย่าง]
- มันสามารถสะสมแบคทีเรียได้มากที่สุดที่เดียว ซึ่งเป็นสาเหตุของกลิ่นปาก [ทั้งสองอย่าง]
- แบคทีเรียสามารถก่อให้เกิดกลิ่นปาก

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- คุณควรแปร่งฟันเหมือนกับคุณจับปากกา
- อย่าแปร่งฟันแรงเกินไป
- เพื่อคุณจะได้ไม่ลืม
- เพื่อให้เศษอาหารหลุดออก
- เพื่อกำจัดหินปูน

คำถามที่ 4: การแปร่งพินของคุณ

ทำไมในเรื่องจึงกล่าวถึงปากกา

1. เพื่อช่วยให้เขาเข้าใจว่าควรจับแปร่งพินอย่างไร
2. เพราะเราเริ่มจากมุมหนึ่งเหมือนกันทั้งปากกาและแปร่งพิน
3. เพื่อแสดงว่าเขาสามารถแปร่งพินได้หลายๆ วิธี
4. เพราะเราควรแปร่งพินอย่างจริงจังเช่นเดียวกับการเขียน

คำตอบถูก

- ข้อ 1. เพื่อช่วยให้เราเข้าใจว่าควรจับแปร่งพินอย่างไร

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ของการเปรียบเทียบในเรื่องสิ่งพระนาสั้นๆ

โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

บอลูน

จงใช้ "บอลลูน" ในหน้าที่แล้ว เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 8: บอลลูน

ใจความสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร

1. สิงหาเนียตกอยู่ในอันตรายระหว่างการเดินทางโดยบอลลูน
2. สิงหาเนียสร้างสถิติโลกขึ้นใหม่
3. สิงหาเนียเดินทางเหนือทะเลและพื้นดิน
4. บอลลูนของสิงหาเนียใหญ่โตมหึมา

คำตอบถูก

ข้อ 2. สิงหาเนียสร้างสถิติโลกขึ้นใหม่

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ใจความสำคัญของเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

โครงสร้างภาษา : การพรรณนา

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 3: บอลลูน

วิเจย์พัต สิงหาเนียได้ใช้เทคโนโลยีที่มีในยานพาหนะอื่นสองชนิด ยานพาหนะนั้น ได้แก่อะไรบ้าง

1.
2.

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระสองส่วนที่บอกไว้อย่างชัดเจนในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

โครงสร้างภาษา : การพรรณนา

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

คะแนนเต็ม

อ้างถึงทั้งเครื่องบิน และ ยานอวกาศ เรียงลำดับใดก่อนก็ได้
(สามารถรวมคำตอบทั้งสองไว้บรรทัดเดียวกันได้)

• 1. อากาศยาน	• 1. เครื่องบิน
• 2. ยานอวกาศ	• 2. จรวดอวกาศ
• 1. เครื่องบิน	• 1. เจ็ท
• 2. เรืออวกาศ	• 2. จรวด
• 1. การเดินทางทางอากาศ	
• 2. การเดินทางในอวกาศ	

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างถึงเครื่องบิน หรือ ยานอวกาศ อย่างใดอย่างหนึ่ง

• ยานอวกาศ	• จรวด
• จรวดอวกาศ	• อากาศยาน
• เจ็ท	• เครื่องบิน
• การเดินทางทางอากาศ	
• การเดินทางในอวกาศ	

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือว่างเกิน

- สิ่งที่ยินได้

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ชุดอวกาศ (ไม่ใช่ประเภทของการคมนาคม)
- จัมโบ้ (เนื้อเรื่องไม่ได้บอกอย่างเฉพาะเจาะจง การอ้างถึงเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทไม่เกี่ยวข้องกันกับคำถามนี้)
- เรือเดินอากาศ

คำถามที่ 4: บอลลูน

การนำภาพเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทมาใส่ไว้ในเนื้อเรื่องมีจุดประสงค์อะไร

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ระบุจุดประสงค์ของภาพประกอบในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

โครงสร้างภาษา : การพรรณนา

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คะแนนเต็ม

อ้างโดยตรงหรือโดยนัยถึง**ความสูงของบอลลูนหรือสถิติ** อาจอ้างโดย

การเปรียบเทียบระหว่างเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทกับบอลลูน

- เพื่อแสดงว่าบอลลูนลอยขึ้นได้สูงเท่าไร
- เพื่อเน้นถึงข้อเท็จจริงว่าบอลลูนลอยไม่ได้ สูงจริงๆ
- เพื่อแสดงว่าสถิติของเขาน่าทึ่งขนาดไหน เขาไปได้สูงกว่าเครื่องบินจัมโบ้เจ็ท
- เป็นจุดอ้างอิงให้เห็นความสูง
- เพื่อแสดงว่าสถิติของเขาน่าทึ่งขนาดไหน [ขั้นต่ำสุดที่จะได้คะแนน]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่**ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน**

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่**คลาดเคลื่อน**หรือให้คำตอบที่เป็นไป**ไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง**

- เป็นการเปรียบเทียบ
- แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่**คลาดเคลื่อน**หรือให้คำตอบที่เป็นไป**ไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง**
- ทั้งบอลลูนและเครื่องบินจัมโบ้เจ็ทบินได้
- เพื่อให้ดูดี

คำตอบถูก

ข้อ 2. เพื่อเปรียบเทียบขนาดบอลลูนของสิงหาเนี่ยกับบอลลูนอากาศร้อนทั่วไป

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 6: บอลลูน

ทำไมภาพวาดนี้จึงแสดงบอลลูนถึงสองลูก

1. เพื่อเปรียบเทียบขนาดบอลลูนของสิงหาเนี่ยก่อนและหลังพองตัว
2. เพื่อเปรียบเทียบขนาดบอลลูนของสิงหาเนี่ยกับบอลลูนอากาศร้อนทั่วไป
3. เพื่อแสดงว่าบอลลูนของสิงหาเนี่ยดูเล็กเมื่อมองจากพื้นดิน
4. เพื่อแสดงว่าบอลลูนของสิงหาเนี่ยเกือบชนกับบอลลูนอื่น

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ระบุจุดประสงค์ของการเชื่อมโยงภาพประกอบในเรื่องเชิงพรรณนาแบบใช้ภาพแสดง

โครงสร้างภาษา : การพรรณนา

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : การศึกษา

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต

การบริจาคโลหิตเป็นสิ่งจำเป็น
ไม่มีผลิตภัณฑ์ใดที่สามารถใช้แทนเลือดมนุษย์ได้
อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการบริจาคโลหิตจึงไม่มีอะไรมา
ชดเชยได้และจำเป็นสำหรับการช่วยชีวิต
ในฝรั่งเศส แต่ละปีมีผู้ป่วย 500,000 คน ได้รับ
ประโยชน์จากการถ่ายเลือด

อุปกรณ์ที่ใช้เจาะเลือดผ่านการฆ่าเชื้อและใช้ครั้งเดียว
(กระบอกฉีดยา สายยาง ถุงใส่เลือด)

ไม่มีความเสี่ยงใดๆ ในการให้เลือดของคุณ

การบริจาคโลหิต:

เป็นรูปแบบของการบริจาคที่รู้จักกันดีที่สุด และใช้เวลา 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง

ถุงความจุ 450 มิลลิลิตร ถูกเก็บไปพร้อมกับตัวอย่างอีกเล็กน้อยสำหรับทดสอบและตรวจสอบ

- ผู้ชายสามารถบริจาคโลหิตได้ปีละ 5 ครั้ง ผู้หญิงปีละ 3 ครั้ง
- ผู้บริจาคต้องมีอายุตั้งแต่ 18 ถึง 65 ปี

จำเป็นต้องเว้นระยะอย่างน้อย 8 สัปดาห์ระหว่างการบริจาคโลหิตแต่ละครั้ง

"ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต" มาจากเว็บไซต์ของฝรั่งเศส

จึงใช้ "ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต" เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 8: ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต

ผู้หญิงอายุ 18 ปี ที่บริจาคโลหิตไปแล้ว 2 ครั้งใน 12 เดือนที่ผ่านมา และต้องการบริจาคโลหิตอีกครั้ง
ตาม "ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต" มีเงื่อนไขอะไรที่จะยอมให้เธอบริจาคโลหิตได้อีกครั้ง

.....
.....

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : สร้างความเชื่อมโยงระหว่างเรื่องสั้นเพื่อนำไปสู่ข้อสรุป

โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

คะแนนเต็ม

ระบุว่าต้องมีเวลามาแล้วเพียงพอลหลังจากการบริจาค
ครั้งสุดท้าย

- ขึ้นอยู่กับว่าตั้งแต่เธอบริจาคครั้งสุดท้ายผ่านมา 8 สัปดาห์แล้วหรือยัง
- เธอสามารถบริจาคได้ถ้าผ่านมานานพอไม่เช่นนั้น ก็ไม่ได้

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- เวลา

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่
เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ถ้าเธออายุถึงกับบริจาคได้
- ตราบเท่าที่เธอไม่ได้บริจาคโลหิตหลายครั้งจนเกินไป
ในปี เธอบริจาคได้

คำถามที่ 9: ประกาศเรื่องการบริจาคโลหิต

เนื้อเรื่องกล่าวว่: “อุปกรณ์ที่ใช้เจาะเลือดผ่านการฆ่าเชื้อและใช้ครั้งเดียว...”

ทำไมเนื้อเรื่องจึงใส่ข้อมูลนี้เข้าไปด้วย

1. เพื่อย้ำให้คุณแน่ใจว่าการบริจาคโลหิตปลอดภัย
2. เพื่อยืนยันว่าการบริจาคโลหิตเป็นสิ่งจำเป็น
3. เพื่ออธิบายการนำโลหิตของคุณไปใช้
4. เพื่อให้รายละเอียดของการทดสอบและตรวจสอบ

คำตอบถูก

ข้อ 1. เพื่อย้ำให้คุณแน่ใจว่าการบริจาคโลหิตปลอดภัย

ไม่มีคะแนน
คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ที่มุ่งของถ้อยคำในป้ายประกาศ

โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คนซีเหี่ยวกับทองคำ

นิทานโดย ฮีลป์

คนซีเหี่ยวคนหนึ่งได้ขายทุกสิ่งที่มีและซื้อทองคำมาก่อนหนึ่ง ซึ่งเขานำมันไปฝังลงในหลุมที่อยู่ข้างกำแพงเก่า เขาเดินไปดูทุกวัน คนงานของเขาคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าคนซีเหี่ยวไปที่จุดนั้นอยู่เสมอ จึงตัดสินใจจับตามดูความเคลื่อนไหวของเขา ไม่นานคนงานก็พบความลับเรื่องสมบัติที่ซ่อนไว้ และเมื่อขุดลงไปก็พบก้อนทองคำและขโมยมันไป เมื่อคนซีเหี่ยวมาดูอีกครั้ง ก็พบแต่หลุมว่างเปล่า เขาจึงเริ่มตั้งผมของตัวเองและคิดว่าควรระวังตัวเองด้วยความเศร้าโศกเสียใจ เพื่อนบ้านเห็นเขาจมอยู่กับความเศร้าโศกและได้รับรู้ถึงสาเหตุ จึงกล่าวว่า “สวดมนต์เถิดอย่าเสียใจไปเลย ท่านก็เอาก้อนหินใส่ไว้ในหลุมสิ แล้วคิดว่าทองคำยังคงอยู่ตรงนั้น มันก็ให้ผลเหมือนกับตอนที่ยังมีทองคำอยู่ อย่างไรก็ตามก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้ว เพราะท่านไม่ได้ว่ามันมาใช้เลยสักนิด”

จงใช้นิทานเรื่อง “คนซีเหี่ยวกับทองคำ” เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: คนซีเหี่ยว

อ่านข้อความด้านล่างและใส่ตัวเลขตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง

คนซีเหี่ยวตัดสินใจเปลี่ยนเงินที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นก้อนทองคำ

ชายคนหนึ่งขโมยทองคำของคนซีเหี่ยว

คนซีเหี่ยวขุดหลุมแล้วซ่อนสมบัติของเขาไว้ในนั้น

เพื่อนบ้านของคนซีเหี่ยวบอกเขาให้หาหินมาวางแทนทองคำ

คำตอบถูก

ถูกทั้งสี่ข้อ: 1 3 2 4 ตามลำดับ

ไม่มีคะแนน
คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ลำดับเหตุการณ์ในเรื่องบรรยาย

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบปิด

คำถามที่ 7: คนขี้เหนียว

คนขี้เหนียวได้ก้อนทองคำมาอย่างไร

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งสาระซึ่งบอกไว้อย่างชัดเจนตอนเริ่มต้นเรื่องสั้น

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

คะแนนเต็ม

กล่าวว่าเขาขายทุกสิ่งที่มี อาจลดความหรือยกประโยชน์จากเนื้อเรื่องมาตอบโดยตรง

- เขาขายทุกอย่างที่มี
- เขาขายของทุกอย่าง
- เขาชื้อมันมา (การเชื่อมโยงไปว่าขายทุกสิ่งที่มีโดยนัย)

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

- มันเงินของเขา
- เขาได้มันมา

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขายืมมัน

คำถามที่ 5: คนขี้เหนียว

นี่คือบทสนทนาระหว่างคนสองคนที่ได้อ่านเรื่อง “คนขี้เหนียวกับทองคำ”

ผู้พูดคนที่ 1

เพื่อนบ้านช่างน่า
รังเกียจ เขาน่าจะ
แนะนำให้หา
อย่างอื่นที่ดีกว่า
หามาแทนทองคำ

ผู้พูดคนที่ 2

ไม่ เขาทำอย่าง
นั้นไม่ได้ ก่อน
หินเป็นสิ่ง
สำคัญในเรื่อง

ผู้พูดคนที่ 2 จะให้เหตุผลสนับสนุนมุมมองของเขาเองว่าอย่างไร

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : เชื่อมโยงรายละเอียดของนิทานกับใจความสำคัญของเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

คะแนนเต็ม

รู้ว่าใจความของเรื่องอยู่ที่ตรงคำถูกแทนที่ด้วยบางสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์หรือไม่ใช่

- มันจำเป็นต้องแทนที่ด้วยบางสิ่งที่ไม่ใช่คุณค่าเพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์
- ก้อนหินมีความสำคัญในเรื่อง เพราะในภาพรวมคือการฝังหินก็ให้สิ่งดีๆ ที่ทองคำให้แก่เขาได้ไม่ต่างกัน
- ถ้าคุณแทนที่มันด้วยบางสิ่งที่ดีกว่าก้อนหิน มันอาจผิดจุดประสงค์ เพราะสิ่งที่ฝังต้องเป็นของบางสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์จริงๆ
- ก้อนหินไม่มีประโยชน์ แต่สำหรับคนซีเนียร์ มันก็เหมือนกับทองคำ!
- สิ่งที่สามารถใช้ประโยชน์คือสิ่งที่ดีกว่า เขาไม่ได้ใช้ทองคำ นั่นคือสิ่งที่คนนั้นซีให้เห็น
- เพราะก้อนหินสามารถหาได้ในทุกที่ สำหรับคนซีเนียร์ทองคำและก้อนหินก็เหมือนกัน ["หาได้ในทุกที่" แสดงว่าก้อนหินไม่ใช่สิ่งที่มีค่าพิเศษโดยนัย]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- ก้อนหินเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง [กล่าวซ้ำกับคำถาม]
- มันจำเป็นต้องเป็นก้อนหิน [ขาดคำอธิบาย]
- มันจะได้ไม่เหมือนเดิม [กว้างเกินไป]
- ในเรื่องหินมีคุณค่าในเชิงสัญลักษณ์ [ไม่ได้อธิบายว่าคุณค่าในเชิงสัญลักษณ์คืออะไร]

แสดงความเข้าใจเมื่อเรื่องที่คุณพูดชัดเจนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- มันต้องเป็นก้อนหินเพราะก้อนหินหนัก

คำถามที่ 4: คนซีเนียร์

ใจความสำคัญของเรื่องนี้คืออะไร

1. อย่าเก็บสะสมของมีค่าที่สามารถถูกขโมยได้
2. การใส่ใจคนอื่นถือเป็นข้อผิดพลาด
3. การไม่ได้ใช้ของที่มีก็เหมือนกับว่าไม่มีของสิ่งนั้น
4. อย่าเสียใจกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

คำตอบถูก

ข้อ 3. การไม่ได้ใช้ของที่มีก็เหมือนกับว่าไม่มีของสิ่งนั้น

ไม่มีคะแนน
คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : ใจความสำคัญของนิทาน
โครงสร้างภาษา : การบรรยาย
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน
บริบท : ส่วนบุคคล
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

(องค์การบริหาร)

โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่

ใช่

ไม่ใช่

1. คลื่นวิทยุที่ออกจากโทรศัพท์มือถือสามารถทำให้เนื้อเยื่อของร่างกายร้อนขึ้นและเป็นอันตรายได้
2. สนามแม่เหล็กที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือสามารถส่งผลต่อการทำงานของเซลล์ในร่างกาย
3. คนที่คุยโทรศัพท์นานๆ บางครั้งจะบ่นว่าเหนื่อยล้า ปวดหัว และขาดสมาธิ

คลื่นวิทยุไม่มีพลังมากพอที่จะเป็นเหตุให้เกิดความร้อนที่เป็นอันตรายต่อร่างกายได้

สนามแม่เหล็กเกิดขึ้นอ่อนมาก และไม่น่าจะส่งผลต่อเซลล์ในร่างกายของเรา

ไม่เคยมีการสังเกตผลดังกล่าวในระดับห้องปฏิบัติการ และบางทีอาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆ ของการใช้ชีวิตยุคใหม่

จุดสำคัญ

ความขัดแย้งของรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยงต่อสุขภาพจากโทรศัพท์มือถือปรากฏในช่วงปลายทศวรรษที่ 1990

จุดสำคัญ

เงินหลายล้านบาทได้ถูกใช้
ไปในงานวิจัยทาง
วิทยาศาสตร์เพื่อสำรวจ
ผลกระทบของ
โทรศัพท์มือถือ

- 4. ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือมีโอกาสเกิดมะเร็งในสมองด้านติดกับหูที่ใช้แถมกับโทรศัพท์มากกว่า 2.5 เท่า
 - 5. หน่วยงานที่เป็นตัวแทนระหว่างประเทศด้านงานวิจัยเรื่องแรงพบบความเชื่อมโยงระหว่างมะเร็งในเด็กกับสายไฟฟ้า สายไฟฟ้าก็ปล่อยรังสีเช่นเดียวกับโทรศัพท์มือถือ
 - 6. คลื่นความถี่วิทยุที่เหมือนกับคลื่นในโทรศัพท์มือถือสามารถเปลี่ยนแปลงการแสดงออกของยีนในหนูจนได้
- นักวิจัยยอมรับว่ายังไม่มีความชัดเจนว่าการเพิ่มขึ้นนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
- รังสีที่เกิดจากสายไฟฟ้าเป็นรังสีคนละชนิด และมีพลังงานมากกว่ารังสีที่ออกจากโทรศัพท์มือถือ
- หนูอนไม่ใช่มนุษย์ จึงไม่มีการยืนยันว่าเซลล์สมองของเราจะเกิดผลในลักษณะเดียวกัน

จุดสำคัญ

เนื่องจากมีผู้ใช้โทรศัพท์มือถือจำนวนมหาศาล แม้จะส่งผลเพียงเล็กน้อยต่อสุขภาพก็อาจนำไปสู่ปัญหาใหญ่ต่อสุขภาพของสาธารณะได้

จุดสำคัญ

ในปี ค.ศ.2000 รายงานของสจ๊วต (รายงานของอังกฤษ) ไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ แต่แนะนำให้ระวังโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนกว่าจะมีงานวิจัยที่มากกว่านี้ มีรายงานเพิ่มเติมในปี 2004 สนับสนุนงานวิจัยนี้

ถ้าคุณใช้โทรศัพท์มือถือ...

จงทำ

- พยายามคุยให้สั้น
- พกโทรศัพท์มือถือให้ห่างจากร่างกายเมื่อไม่ได้ใช้งาน
- ซื้อโทรศัพท์มือถือที่มี "เวลาพูด" ได้นาน จะมีประสิทธิภาพสูงกว่าและปล่อยรังสีน้อยกว่า

อย่าทำ

- อย่าใช้โทรศัพท์มือถือเมื่อสัญญาณอ่อนเพราะโทรศัพท์ต้องใช้พลังงานในการสื่อสารกับสถานีภาคพื้นดินมากขึ้น และการปล่อยคลื่นวิทยุจะสูงขึ้น
- อย่าซื้อโทรศัพท์มือถือที่มีค่า "SAR"¹ สูง ซึ่งหมายความว่าจจะปล่อยรังสีได้มากกว่า
- อย่าซื้ออุปกรณ์เสริมป้องกันรังสีที่สวยสะดุดตา จนกว่าจะผ่านการทดสอบจากหน่วยงานอิสระที่ไม่ใช่วิษัทมือถือ

¹SAR (อัตราดูดซับเฉพาะ) เป็นการวัดว่ารังสีแม่เหล็กไฟฟ้าถูกดูดซับโดยเนื้อเยื่อของร่างกายในขณะที่ใช้โทรศัพท์มือถือได้เท่าใด

จงใช้ "ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ" เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 2: ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

จุดประสงค์ของจุดสำคัญคืออะไร

- 1. เพื่อบอกถึงอันตรายของการใช้โทรศัพท์มือถือ
- 2. เพื่อเสนอว่าการโต้แย้งเรื่องความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือยังคงดำเนินต่อไป
- 3. เพื่อบอกถึงข้อควรระวังที่ผู้ใช้โทรศัพท์มือถือควรปฏิบัติ
- 4. เพื่อเสนอว่าไม่พบปัญหาทางสุขภาพที่เกิดจากโทรศัพท์มือถือ

คำตอบถูก

ข้อ 2. เพื่อเสนอว่าการโต้แย้งเรื่องความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือยังคงดำเนินต่อไป

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ
เจตนาของคำถาม : รู้จุดประสงค์ของบางส่วน (ตาราง) ในเรื่องบอกเล่า
โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 11: ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

“มันยากที่จะพิสูจน์ว่าสิ่งหนึ่งเป็นสาเหตุของอีกสิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน”

ข้อมูลส่วนนี้มีความสัมพันธ์อย่างไรกับข้อความในข้อ 4 ของ **ใช่** และ **ไม่ใช่**

ของตาราง โทรศัพท์มือถือเป็นอันตรายใช่หรือไม่

1. มันสนับสนุนข้อโต้แย้งในช่อง **ใช่** แต่ไม่ได้พิสูจน์
2. มันพิสูจน์ข้อโต้แย้งในช่อง **ใช่**
3. มันสนับสนุนข้อโต้แย้งในช่อง **ไม่ใช่** แต่ไม่ได้พิสูจน์
4. มันแสดงว่าข้อโต้แย้งในช่อง **ไม่ใช่** นั้นผิด

คำตอบถูก

ข้อ 3. มันสนับสนุนข้อโต้แย้งในช่อง
ไม่ใช่ แต่ไม่ได้พิสูจน์

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : รู้ความสัมพันธ์ระหว่างข้อความทั่วไปนอกเหนือจากเรื่องนี้กับ
ข้อความที่คู่กันในตาราง
โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 6: ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

ดูข้อที่ 3 ในช่อง **ไม่ใช่** ของตาราง ในส่วนนี้ อะไรที่อาจเป็น “ปัจจัยอื่นๆ” อย่างหนึ่ง
จงให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน
เจตนาของคำถาม : ให้ความรู้เดิมสะท้อนสาระที่แสดงในเรื่อง
โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล
รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน
บริบท : สาธารณะ
รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

คะแนนเต็ม

ระบุปัจจัยในการใช้ชีวิตยุคใหม่ที่สามารรถเชื่อมโยงกับความเหนื่อยล้า
ปวดหัว หรือขาดสมาธิ คำอธิบายอาจจะเป็นสิ่งที่
เกิดขึ้นกับตัวเอง หรือบอกอย่างชัดเจน

- นอนไม่เพียงพอ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็จะทำให้เหนื่อยล้า
- ทำงานมากเกินไป ทำให้เหนื่อย
- การบ้านมากเกินไป ทำให้เหนื่อยและปวดหัว
- เสียงรบกวน ทำให้ปวดหัว
- ความเครียด
- ทำงานดึก
- สอบ
- โลกนี้มีเสียงดังเกินไป
- ผู้คนไม่ใช้เวลาเพื่อพักผ่อนกันแล้ว
- ผู้คนไม่คำนึงถึงความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น ดังนั้นเขาจึงหงุดหงิดและไม่สบาย
- คอมพิวเตอร์
- มลภาวะ
- ดูทีวีมากเกินไป
- ยาเสพติด
- เตาอบไมโครเวฟ
- อีเมลมากเกินไป

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้องหรือกว้างเกินไป

- เหนื่อยล้า [ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง]
- ความเหน็ดเหนื่อย [ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง]
- ขาดสมาธิ [ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง]
- ปวดหัว [ซ้ำกับข้อมูลในเรื่อง]
- การใช้ชีวิต [กว้างเกินไป]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่
เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ปวดหู
- ที่ว่างไซ้

คำถามที่ 9: ความปลอดภัยของโทรศัพท์มือถือ

ดูตารางในหัวข้อ **ถ้าคุณใช้โทรศัพท์มือถือ...**

ตารางนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดใด

1. ไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
2. มีความเสี่ยงที่ได้พิสูจน์แล้วว่าเกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ
3. อาจมีหรือไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ก็ควรจะระวังไว้ก่อน
4. อาจมีหรือไม่มีอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ไม่ควรใช้จนกว่าจะรู้แน่นอน
5. คำแนะนำในส่วนของ **จงทำ** สำหรับผู้ที่คิดว่า เป็นภัยคุกคามอย่างจริงจัง และ คำแนะนำในส่วนของ **อย่าทำ** สำหรับผู้ที่คิดอย่างอื่น

คำตอบถูก

ข้อ 3. อาจมีหรือไม่มีอันตรายเกี่ยวข้อง
กับการใช้โทรศัพท์มือถือ แต่ก็
ควรจะระวังไว้ก่อน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : รู้ข้อสันนิษฐานในบางส่วนของเรื่องบอกเล่า

โครงสร้างภาษา : การบอกเล่าอธิบายเหตุผล

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความไม่ต่อเนื่องกัน

บริบท : สาธารณะ

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

จุดหนึ่งของละครเวที

- เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทที่อยู่ติดกับชายหาดในอิตาลี
- องค์ที่ 1**
- ห้องรับแขกที่ประดับอย่างสวยงามในปราสาทที่ตั้งอยู่ริชายหาดอันงดงาม มีประตูอยู่ด้านขวา และด้านซ้าย ห้องนั่งเล่นจัดให้อยู่กลางเวที มีโซฟา โต๊ะ และเก้าอี้เก้าอี้แขนสองตัว หน้าต่างบานใหญ่อยู่ด้านหลัง เป็นคืนที่มีดาวพรางพราย บนเวทีมีตสนิทเมื่อฟานเปิดขึ้นเขาได้ยินเสียงผู้ชายคุยกันเสียงดังอยู่หลังประตูทางด้านซ้าย ประตูเปิดออกสุภาพบุรุษในชุดทักซิโด้ 3 คนเดินเข้ามา หนึ่งในนั้นเปิดไฟในทันที พวกเขาเดินไปตรงกลางอย่างเงียบๆ และยืนอยู่รอบโต๊ะแล้วนั่งลงพร้อมกัน กอลนั่งเก้าอี้เก้าอี้แขนทางด้านซ้าย ซูโร นั่งเก้าอี้ทางด้านขวา อัดมันนั่งโซฟาตรงกลาง ในความเงียบอันยาวนานจนเกือบจะเป็นความอึดอัด ทุกคนนั่งอึดตัวตามสบายอยู่ในความเงียบ จากนั้น
- กอล
- ทำไมคุณถึงคิดนานขนาดนั้น
- ซูโร
- ผมกำลังคิดว่ามันยากขนาดไหนในการเริ่มต้น การแสดงที่จะต้องแนะนำตัวละครหลักทั้งหมดตั้งแต่เริ่มแสดง
- อัดมัน
- ผมก็คิดว่ามันยาก
- ซูโร
- มันยากอย่างร้ายกาจ เมื่อการแสดงเริ่ม ผู้ชมอยู่ในความเงียบ นักแสดงขึ้นบนเวทีและความ อึดอัดก็เริ่มขึ้น มันนานเหมือนชั่วโมงรันเนอร์ บางครั้งนานถึง 15 นาทีทำผู้ชมจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใครและทำอะไรกัน
- กอล
- สมอบคุณแปลถนนี่ จะลืมเรื่องงานสักนาที ไม่ได้เลยหรือ
- ซูโร
- ทำแบบนี้ไม่ได้
- กอล
- ยังไม่เคยเกินครึ่งชั่วโมงสักครั้งเลยที่คุณจะไม่พูดถึงโรงละคร นักแสดง และละครในโลกนี้ยังมีอย่างอื่นอยู่อีกไหม
- ซูโร
- ไม่มีอย่างอื่นหรอก ผมเป็นคนเขียนบทละคร ผมถูกสาปมา
- กอล
- คุณไม่ควรตกเป็นทาสของงาน
- ซูโร
- ถ้าคุณไม่เป็นนายมัน คุณก็เป็นทาสของมัน ไม่มีจุดกลางหรือเชื้อผมแะจะ มันไม่ตกลงที่จะเริ่มละครให้ดี มันเป็นหนึ่งในปัญหาที่ยากที่สุดของผู้กำกับเวที ตอนที่ละครเริ่ม คุณแนะนำตัวละครของคุณเลยได้ไหม ดูจากนี้สิมีเราสามคน สุภาพบุรุษสามคนในชุดทักซิโด้ บอกได้ไหมว่าพวกเขาไม่ได้เข้ามาในห้องของปราสาทที่สง่างาม แต่มันเป็นเวที เราจะพูดคุยกันถึงเรื่องที่ใช้สาระมากมายจนกว่าจะรู้ว่าเราเป็นใคร มันจะไม่ ง่ายกว่าหรือ
- 45 ถ้าจะเริ่มด้วยยืนขึ้นแนะนำตัวเอง ยืนขึ้น สวัสดิ์ พวกเราทั้งสามคนเป็นแขกในปราสาทนี้ พวกเราออกมาจากห้องอาหารได้ไม่นาน เขากินอาหารเย็นอันแสนพิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด ผมชื่อ ซานเดอร์ ซูโร ผมเป็นนักเขียนบทละคร ผมเขียนบทละครมาแล้ว 30 ปีมันเป็นอาชีพของผม จบ ที่นี้ก็ถึงตาคุณละ
- 50 กอล
- ยืนขึ้น ผมชื่อกอล ผมก็เป็นนักเขียนบทละครเหมือนกัน ผมเขียนบทละครด้วยกันทุกเรื่องกับสุภาพบุรุษผู้นี้ เขาเป็นผู้ช่วยนักเขียนบทละครที่มีชื่อเสียง จะเห็นว่าป้ายการแสดงผลของละครตลกขบขันและละครเพลงทุกป้าย จะบอกว่าเขียนบทโดย กอล และซูโร โดยธรรมชาติแล้วนี่ก็คืออาชีพของผมเช่นกัน
- 55 กอล และ ซูโร
- พร้อมกัน และชายหนุ่มคนนี้...
- อัดมัน
- ยืนขึ้น ชายหนุ่มคนนี้คือ ผมขออนุญาตแนะนำตัวผม อัดเบิร์ด
- 60 อัดมัน อายุ 25 ปี เป็นนักแต่งเพลง ผมแต่งเพลงให้สุภาพบุรุษใจดีสองท่านนี้ในการแสดงละครเพลงเรื่องล่าสุดของพวกเขา และนี่คืองานชิ้นแรกของผมสำหรับการแสดงบนเวที ทูตสวรรค์ผู้สูงวัยสองท่านนี้เป็นผู้ค้นพบตัวผมและที่มานี้ก็ด้วยความช่วยเหลือของพวกเขา ผมอยากจะมีชื่อเสียง พวกเขาทำให้ผมได้รับเชิญมาที่ปราสาทแห่งนี้ พวกเขาตัดสินใจได้และพูดทักซิโด้ให้ ถ้าจะมองในอีกมุมหนึ่ง ตอนนี้เป็นผมจนและไม่มีใครรู้จัก ยิ่งไปกว่านั้นผมยังเป็นเด็กกำพร้า และคุณอย่าเป็นคนเลวใจผมมา คุณอย่าได้เสียไปแล้ว ผมเหลือตัวคนเดียวในโลกนี้ ผมไม่มีชื่อเสียง ผมไม่มีเงิน
- 70 ซูโร
- แต่คุณยังหนุ่ม
- กอล
- และมีพรสวรรค์
- อัดมัน
- 75 และผมหลงรักนักร้อง
- ซูโร
- คุณไม่ควรพูดตรงนั้น ยังไงผู้ชมทุกท่านในที่นี้จะรู้ได้เอง พวกเขาทุกคนนั่งลง
- ซูโร
- 80 นี่ไม่มีชีวิตที่ง่ายที่สุดในการเริ่มต้นละครหรือหรือ
- กอล
- ถ้าเขาทำแบบนี้ได้ เราจะเขียนบทได้ง่าย
- ซูโร
- เรื่องผม มันไม่ได้ยากขนาดนั้น เพียงแค่คิดว่าทั้งหมดนี้คือ...
- 85 กอล
- เอาละ เอาละ เอาละ ขอแค่อย่าเริ่มพูดเรื่องละครอีก อันเบื้อมันเต็มทีแล้ว เราจะคุยกัน วันพรุ่งนี้ถ้าคุณต้องการ

“จุดหนึ่งของละครเวที” เป็นการเริ่มเรื่องของบทละครที่เขียนโดยนักเขียนบทละครชาวอังกฤษชื่อ เพอเรนส์ มอลนาร์ จงใช้ “จุดหนึ่งของละครเวที” ในสองหน้าที่แล้ว เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้ (หมายเหตุ กำหนดเลขบรรทัดไว้ให้ที่ด้านข้างของบทละครเพื่อช่วยนักเรียนในการหาส่วนที่คำถามอ้างถึง)

คำถามที่ 3: จุดหนึ่งของละครเวที

ในเวลาไม่นานก่อนจะเปิดม่าน ตัวละครในเรื่องได้ทำอะไรกัน

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การเข้าถึงและค้นสาระ

เจตนาของคำถาม : บอกตำแหน่งหลักฐานอ้างอิงต่อการแสดงที่กำลังเกิดขึ้นก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เขียนตอบสั้นๆ

คะแนนเต็ม

อ้างถึงการกินอาหารเย็น หรือ การดื่มแชมเปญ อาจถอดความหรือยกประโยคมาตอบโดยตรง

- พวกเขาเพิ่งกินอาหารเย็นและแชมเปญเสร็จ
- “พวกเขาเพิ่งออกมาจากห้องอาหาร เรากินอาหารเย็นอันแสนวิเศษ” [ยกประโยคมาตอบโดยตรง]
- “กินอาหารเย็นอันแสนวิเศษและดื่มแชมเปญไป 2 ขวด” [ยกประโยคมาตอบโดยตรง]
- กินอาหารเย็นและดื่มเครื่องดื่ม
- กินอาหารเย็น
- ดื่มแชมเปญ
- ได้กินอาหารเย็นและดื่มเครื่องดื่ม
- พวกเขาอยู่ในห้องอาหาร

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกิน

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเราสามคนเป็นแขกที่มาในปราสาทนี้
- พวกเขาคุยกันเสียงดังหลังประตู [ตรงนี้เป็นส่วนขององค์แรก ไม่ใช่ก่อนเริ่ม]
- พวกเขาตัดสินได้และชุดทักซิโด้ให้พร้อม [ไม่ใช่ไม่นานก่อนเริ่มเหตุการณ์ในเรื่อง]
- พร็อมหันที่จะขึ้นมามาบนเวที [อ้างถึงผู้แสดงมากกว่าที่จะเป็นตัวละคร]
- เรื่องราวเกิดขึ้นในปราสาทติดกับชายหาดในอิตาลี
- การพูดคุยเกี่ยวกับโรงละคร

คำถามที่ 4: จุดหนึ่งของละครเวที

“มันนานเหมือนชั่วโมงวันครึ่ง บางครั้งนานถึง 15 นาที...” (บรรทัดที่ 23-24)

ตามที่ซูโรกล่าว ทำในเวลา 15 นาที จึง “เหมือนชั่วโมงวันครึ่ง”

1. มันเป็นเวลาานามากที่จะคาดหวังให้ผู้ชมนั่งนิ่งๆ ในโรงละครที่เต็มไปด้วยผู้ชม
2. มันดูเหมือนใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำให้เรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน
3. มันดูเหมือนว่าทุกครั้งใช้เวลายาวนานที่นักเขียนบทละครจะเขียนตอนเริ่มของบทละคร
4. มันดูเหมือนเวลาเดินไปอย่างช้าๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นในละคร

คำตอบถูก

ข้อ 2. มันดูเหมือนใช้เวลาไม่มีที่สิ้นสุดในการทำให้เรื่องราวตอนเริ่มของละครเป็นที่รู้เรื่องเข้าใจกัน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : อนุมานความหมายของคำพูดในเรื่อง
โดยการใช้หลักฐานอ้างอิงจากท้องเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 3: จุดหนึ่งของละครเวที

ผู้อ่านคนหนึ่งกล่าวว่า “อติเมคงจะเป็นตัวละครที่ตื่นเต้นมากที่สุดในการติดตามตัวละครทั้งสามที่มาในปราสาท”

ผู้อ่านสามารถกล่าวสนับสนุนความคิดเห็นนี้ได้อย่างไร จงใช้เนื้อเรื่องเพื่อให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

.....
.....
(องค์การมหาชน)

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : สนับสนุนความคิดเห็นโดยการแปลความหมายแรงจูงใจ
ของตัวละครในเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

คะแนนเต็ม

ระบุความแตกต่างระหว่างอดัมกับตัวละครอีกสองคนที่เหลือ โดยการอ้างถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นหนึ่งข้อหรือมากกว่านั้น สถานะของอดัมเป็นคนที่จนที่สุดหรือหนุ่มที่สุดในตัวละครทั้งสาม ความชอบประเภทหนึ่งของเขา (ในฐานะคนที่มีชื่อเสียง)

- อดัมเป็นคนจน เขาต้องตื่นแต่เช้าที่ได้อยู่ในปราสาทที่หรูหรา
- เขาต้องมีความสุขที่ได้อยู่ร่วมกับชายสองคนที่ทำให้เขามีชื่อเสียงได้
- เขาแต่งเพลงกับคนสองคนที่มีชื่อเสียงอย่างมาก
- เขายังหนุ่ม และคนหนุ่มมักตื่นแต่เช้ากับสิ่งต่างๆ มากกว่า มันเป็นเรื่องจริง!
- เขาเป็นคนหนุ่มที่ได้เข้ามาในปราสาท [ขั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]
- เขาเป็นคนที่มียศบรรพการน้อยที่สุด [ขั้นต่ำที่สุดที่จะได้คะแนน]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- เขาตื่นแต่เช้า [กล่าวซ้ำกับคำถาม]

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เขาเป็นศิลปิน
- เขาตกหลุมรัก [ไม่มีคำอธิบายว่าทำไมเขาจึงตื่นแต่เช้าที่ได้เข้ามาในปราสาท]
- อดัมต้องตื่นแต่เช้า เพราะนักร้องต้องมาปรากฏตัวด้วยอย่างแน่นอน [ไม่ใช่ข้อสนับสนุนจากเนื้อเรื่อง]
- เขาได้รับชุดทักซิโด้ [เป็นการบรรยายรายละเอียด ไม่ใช่การให้เหตุผล]

คำตอบถูก

ข้อ 4. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเอง

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 7: จุดหนึ่งของละครเวที

ทั้งหมดนี้ มอลนาร์ นักเขียนบทละคร กำลังทำอะไรในบทละครที่ติดต่อนมานี้

1. เขากำลังแสดงวิธีที่ตัวละครแต่ละตัวจะแก้ปัญหาของตัวเอง
2. เขากำลังทำให้ตัวละครของเขาแสดงให้เห็นว่าเหมือนขั้วมันันครในละครเป็นเช่นไร
3. เขากำลังยกตัวอย่างการเปิดการแสดงโดยทั่วไปและประเพณีปฏิบัติ
4. เขากำลังใช้ตัวละครเพื่อแสดงถึงปัญหาหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวเอง

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ให้ความสำคัญของแนวความคิดของเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การบรรยาย

รูปแบบถ้อยความ : ถ้อยความต่อเนื่องกัน

บริบท : ส่วนบุคคล

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

การทำงานทางไกล

วิถีทางแห่งอนาคต

ลองจินตนาการว่ามันจะวิเศษอย่างไรถ้าสามารถ "ทำงานทางไกล" บนสายด่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่งานทุกอย่างของคุณทำผ่านคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์! ไม่ต้องขึ้นไปเบียดในรถเมล์หรือรถไฟที่คนแน่นอีกต่อไป หรือไม่ต้องเสียเวลาเป็นชั่วโมงๆ เดินทางไป-กลับที่ทำงาน คุณสามารถทำงานที่ไหนก็ได้ที่ต้องการ ลองคิดถึงโอกาสทั้งหมดในการทำงานที่อาจจะเกิดขึ้น!

มาลี

ความหายนะจากการปฏิบัติ

การลดชั่วโมงการเดินทางและลดการใช้พลังงานที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ชัดว่าเป็นความคิดที่ดี แต่เป้าหมายนั้นควรทำให้สำเร็จโดยการพัฒนาการขนส่งมวลชน หรือการรับประกันว่าที่ทำงานจะต้องอยู่ใกล้กับที่อยู่อาศัยของผู้คน ความคิดที่ทะเยอทะยานว่าการทำงานทางไกลควรเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตมีแต่จะนำพาผู้คนให้หมกมุ่นอยู่กับตัวเองมากขึ้นเท่านั้น เราต้องการจริงๆ หรือที่จะให้ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนหายไป

สุชาติ

"การทำงานทางไกล" (Telecommuting) เป็นคำที่บัญญัติขึ้นโดย แจ็ค นิลส์ ในช่วงต้นของทศวรรษที่ 1970 เพื่อบอกถึงสถานการณ์ที่ผู้ทำงานด้วยคอมพิวเตอร์ห่างจากสำนักงานกลาง (เช่น ที่บ้าน) และส่งข้อมูลและเอกสารไปยังสำนักงานกลางทางสายโทรศัพท์

จงใช้ "การทำงานทางไกล" ชำรงบนเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำตอบถูก

ข้อ 4. เขาแสดงมุมมองที่ขัดแย้งกันในหัวข้อเดียวกัน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 1: การทำงานทางไกล

ความสัมพันธ์ระหว่าง "วิถีทางแห่งอนาคต" กับ "ความหายนะจากการปฏิบัติ" คืออะไร

1. เขาใช้ข้อโต้แย้งที่ต่างกันเพื่อลงข้อสรุปเหมือนกัน
2. เขาเขียนในรูปแบบที่เหมือนกันแต่เป็นหัวข้อที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง
3. เขาแสดงมุมมองทั่วไปที่เหมือนกัน แต่ไปถึงช่วงสรุปที่ต่างกัน
4. เขาแสดงมุมมองที่ขัดแย้งกันในหัวข้อเดียวกัน

กลยุทธ์การอ่าน : การบูรณาการและตีความ

เจตนาของคำถาม : ให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องเชิงโต้แย้ง
สั้นๆ สองส่วน (เปรียบเทียบ)

โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง

รูปแบบถ้อยความ : ผสมต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง

บริบท : วิชาชีพ

รูปแบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำถามที่ 7: การทำงานทางไกล

งานหนึ่งอย่างที่อาจจะมีความท้าทายในการทำงานทางไกล คืองานอะไร จงให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน

.....

.....

กลยุทธ์การอ่าน : การสะท้อนและประเมิน

เจตนาของคำถาม : ให้ความรู้เพิ่มเติมเพื่อยกตัวอย่างทั่วไปที่เหมาะสมกับการแบ่งประเภทที่อธิบายไว้ในเรื่อง

โครงสร้างภาษา : การโต้แย้ง

รูปแบบต่อข้อความ : ต่อข้อความต่อเนื่องกัน

บริบท : อาชีพ

รูปแบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบแบบอิสระ

คะแนนเต็ม

ระบุประเภทของงานและให้คำอธิบายที่เป็นไปได้ว่าทำไมคนทำงานประเภทนั้นไม่สามารถทำงานทางไกลได้ คำตอบต้องระบุ (โดยตรงหรือโดยนัย) ว่าจำเป็นต้องไปปรากฏตัวในงานที่ระบุนั้นๆ

- คนงานก่อสร้าง มักยากที่จะทำงานกับไม้และอิฐจากที่ไหนก็ได้
- นักกีฬา คุณต้องไปที่นั่นจริงๆ เพื่อแข่งกีฬา
- ช่างประปา คุณไม่สามารถซ่อมล้างน้ำของคนอื่นจากบ้านคุณ!
- ขุดลอกท่อ เพราะคุณต้องไปอยู่ที่นั่น
- พยาบาล มักยากที่จะตรวจว่าผู้ป่วยสบายดีหรือไม่ผ่านอินเทอร์เน็ต

ไม่มีคะแนน

ระบุประเภทของงาน แต่ไม่มีคำอธิบาย หรือ ให้คำอธิบายที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำงานทางไกล

- ขุดลอกท่อ
- นักดับเพลิง
- นักเรียน
- ขุดลอกท่อ เพราะมันเป็นงานหนัก (คำอธิบายไม่ได้แสดงให้เห็นว่าทำไมงานนี้จึงมีปัญหาในการใช้การทำงานทางไกล)

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอหรือกว้างเกินไป

- คุณต้องไปอยู่ที่นั่น

แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่คลาดเคลื่อนหรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ผู้จัดการ ไม่มีใครใส่ใจคุณอยู่แล้ว (คำอธิบายที่ไม่เกี่ยวข้อง)